

**Kinh nghiệm Christ là Cửa lễ hòa bình
vì Thân thể Đấng Christ**

Đọc Kinh văn: Lê. 3:1-5; La. 15:33; Gi. 14:27;
Êph. 2:14-17; 4:3; Cól. 1:20-22; 3:15

- I. Đức Chúa Trời Tam Nhất là Đức Chúa Trời của sự bình an (hoà bình)—
La. 15:33; 2 Tê. 3:16; Ga. 5:22:**
- A. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của sự bình an—La. 15:33; 1 Tê. 5:23; Hê. 13:20:
1. Cha của chúng ta là Đức Chúa Trời của sự bình an, Đấng có sự sống bình an với bản chất bình an—La. 15:33; 1 Tê. 5:23.
 2. Vì đã được xưng công chính bởi đức tin, chúng ta có sự bình an với Đức Chúa Trời qua Jesus Christ Chúa chúng ta—La. 5:1.
 3. Sự bình an mà chúng ta vui hưởng là chính Đức Chúa Trời—Gi. 14:27; Phil. 4:7, 9.
- B. Tân Ước nói về sự bình an của Đức Chúa Trời và về Đức Chúa Trời của sự bình an; sự bình an của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời của sự bình an thật ra là một—Phil. 4:7; Hê. 13:20.
- C. Sự bình an của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của sự bình an được truyền vào chúng ta qua sự tương giao của chúng ta với Ngài—La. 16:20; Phil. 4:9; Gi. 14:27.
- D. Trong thế giới này chúng ta có hoạn nạn, nhưng trong Christ chúng ta có sự bình an—16:33:
1. Lòng chúng ta bối rối vì chúng ta ở trong thế giới, phương cách để giải quyết sự bối rối này là vào trong Christ bằng cách tin vào trong Ngài—14:1.
 2. Trong 16:33 có hai lĩnh vực: lĩnh vực vật lí (thế giới) nơi có mọi điều bối rối, và lĩnh vực thần thượng và huyền nhiệm của Đấng Christ-thể linh nơi có sự bình an.
- II. Vì sa ngã nên giữa vòng loài người có nhiều quy định, luật lệ, thói quen, cách sống và thờ phượng, mọi điều đó gây cho loài người bị chia rẽ, tản lạc và xáo trộn; có nhiều sự phân cách giữa mọi quốc tịch và chủng tộc, vì vậy giữa vòng nhân loại không có hòa bình, chỉ có thù nghịch, bất hoà và chiến tranh—Êph. 2:14-15; đc. Thi. 46:9; Ês. 2:4; 9:6-7; 11:6-9; Mi. 4:3; Xa. 9:10.**
- III. Vì không thể có sự bình an trong vũ trụ nếu không có Christ, Đấng làm nên hòa bình, nên chúng ta cần Christ là cửa lễ hòa bình của chúng ta—Êph. 2:14-15; Cól. 1:20; Lê. 3:1-17; 7:11-38:**
- A. Cửa lễ hòa bình hình bóng cho Christ là Đấng làm nên hòa bình—3:1-5; Êph. 2:15.
- B. Là sự làm trọn và là thực tại của hình bóng về cửa lễ hòa bình, Christ là sự hòa bình của chúng ta; qua Ngài và trong Ngài chúng ta có sự hòa bình với Đức Chúa Trời và với nhau—c. 14; Cól. 3:15; 1 Tê. 5:13b.
- C. Ngoài Christ, chúng ta không thể có sự hòa bình với Đức Chúa Trời và với người khác; chúng ta chỉ có thể có sự hòa bình qua Christ, với Christ và trong Christ—La. 5:1; 12:18.

D. Trong nếp sống Thân thể và vì nếp sống Thân thể, chúng ta cần Christ là sự hòa bình của chúng ta—Êph. 2:14; 4:3; Cól. 3:15.

IV. Christ là của lễ hòa bình cho Thân thể Đấng Christ như đã được khai thị trong sách Ê-phê-sô—2:14:

A. Christ, Đấng đã hoàn tất sự cứu chuộc trọn vẹn cho cả tín đồ Do Thái lẫn tín đồ Ngoại bang, chính Ngài là sự hòa bình, sự hài hòa của chúng ta:

1. Là của lễ hòa bình, khi Christ chịu đóng đinh, sự chết của Ngài đã bãi bỏ, làm vô hiệu các quy luật dị biệt của đời sống và tôn giáo con người—cc. 14-15.
2. Những sự khác nhau giữa các chủng tộc và những sự khác nhau về thứ bậc xã hội đã bị bãi bỏ.
3. Bởi việc Christ bãi bỏ trong xác thịt Ngài các quy định gây chia rẽ, tức là, bằng việc giết chết sự thù nghịch, và bằng việc Ngài làm cho tín đồ Do Thái và tín đồ Ngoại bang trở nên một người mới, nên hòa bình được lập giữa mọi tín đồ.
4. Trong một Thân thể, cả người Do Thái lẫn người Ngoại bang đều đã được phục hòa với Đức Chúa Trời qua thập tự giá; chúng ta đã được phục hòa với Đức Chúa Trời không chỉ cho Thân thể Đấng Christ mà còn trong Thân thể Đấng Christ—c. 16.
5. Sự hòa bình chỉ có thể xảy ra khi mọi điều tương phản với gia tể của Đức Chúa Trời bị kết liễu—Cól. 1:20; 2:14-15; 3:15.
6. Qua huyết của Christ, chúng ta đã được đem lại gần với Đức Chúa Trời và dân của Đức Chúa Trời—Êph. 2:13, 18-19.

B. Trong sự phục sinh, Christ là Linh đã đến để rao giảng sự hòa bình là phúc âm; Đấng Christ chịu chết là Đấng làm nên hòa bình, đổ huyết Ngài để phục hòa chúng ta với Đức Chúa Trời, đã đến với chúng ta như là Linh ban-sự-sống, thậm chí như là Linh rao giảng, để rao giảng phúc âm hòa bình—c. 17; Cól. 1:20; 1 Cô. 15:45b; 2 Cô. 3:17a; Gi. 20:19, 21, 26; 14:27; 16:33.

C. Trong nếp sống Thân thể, chúng ta nên giữ gìn sự hiệp một của Linh trong dây liên kết hòa bình—Êph. 4:3:

1. Christ trên thập tự giá đã bãi bỏ mọi sự khác biệt giữa vòng loài người gây ra do các quy định, bởi điều này Ngài đã làm nên hòa bình cho Thân thể Ngài; sự hòa bình này buộc chặt mọi tín đồ với nhau, do đó trở nên dây liên kết hòa bình—2:15; 4:3.
2. Nếu chúng ta cứ ở trên thập tự giá trong sự thực hành nếp sống Hội thánh thì sự hòa bình mà Christ đã lập trên thập tự giá sẽ trở thành dây liên kết hòa bình mà trong đó chúng ta gìn giữ sự hiệp một của Linh—Mat. 16:24; La. 6:6; Ga. 2:20; Êph. 2:15; 4:3.
3. Các thanh ngang liên kết của nhà trại tượng trưng cho linh hoà quyện, tức Linh thần thượng được hoà quyện với nhân linh được tái sinh, để trở nên dây liên kết hòa bình; trong kinh nghiệm của chúng ta, dây liên kết hòa bình là sự hợp tác của linh chúng ta với Linh liên kết, Linh xuyên suốt—Xuất. 26:26-29; Êph. 4:3.

D. Để tham dự chiến trận thuộc linh, chân chúng ta cần mang nền tảng vững chắc, sự vững lập, của phúc âm hòa bình—6:11, 14-15:

1. Trên thập tự giá Christ đã làm nên hòa bình cho chúng ta, với cả Đức Chúa Trời lẫn con người, sự hòa bình này trở thành phúc âm của chúng ta—2:13-17.
 2. Phúc âm hòa bình này đã được thiết lập như một nền tảng vững chắc mà chân chúng ta có thể mang Phúc âm ấy, chúng ta sẽ có bước chân vững chắc để đứng hầu đánh chiến trận thuộc linh—6:11, 14-15.
- E. “Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ sớm nghiền nát Sa-tan dưới chân anh em”—La. 16:20:
1. Đức Chúa Trời hứa rằng Ngài sẽ nghiền nát Sa-tan dưới chân những người sống nếp sống Hội thánh, cho thấy việc nghiền nát Sa-tan có liên quan đến nếp sống Hội thánh—c. 20.
 2. Việc xử lí Sa-tan là vấn đề Thân thể, không phải vấn đề cá thể—Êph. 6:10-18.
 3. Chỉ khi nào chúng ta có nếp sống Hội thánh đúng đắn là sự biểu lộ thực tiễn của Thân thể thì Sa-tan mới bị nghiền nát dưới chân chúng ta—La. 16:1, 4, 20.

V. Christ là của lễ hòa bình cho Thân thể Đấng Christ như được khái thị trong sách Cô-lô-se—1:8, 20-22; 2:19; 3:15:

- A. Đức Chúa Trời phục hòa mọi sự với chính Ngài tức là làm nên hòa bình cho chính Ngài đối với mọi điều; điều này đã được hoàn tất qua huyết của thập tự giá của Christ—1:20.
- B. Chúng ta đã được gọi đến sự hòa bình của Christ trong một Thân thể—3:15.
- C. Không ai độc lập với Thân thể mà lại có sự hòa bình thật; lệ thuộc vào Thân thể đem đến sự hòa bình đích thực—Ga. 6:16.
- D. Vì nếp sống Thân thể, chúng ta cần để sự bình an của Christ phân xử, điều chỉnh và quyết định mọi sự trong mối quan hệ của chúng ta với các chi thể của Thân thể Ngài—Côl. 3:15:
 1. Từ liệu Hi Lạp cho chữ *phân xử* có thể được dịch là “trọng tài, chủ tọa, được ngụ ngai như là người cai trị và người quyết định mọi sự.”
 2. Nếu chúng ta để sự bình an của Christ phân xử trong lòng chúng ta thì sự bình an này sẽ làm dịu đi mọi tranh tụng giữa chúng ta; khi đó chúng ta sẽ có sự hòa bình với Đức Chúa Trời theo chiều dọc và với các thánh đồ theo chiều ngang—1:20; 3:15.
 3. Qua sự phân xử thuộc sự bình an của Christ, mọi nan đề của chúng ta được giải quyết, sự xích mích giữa các chi thể của Thân thể biến mất; khi đó nếp sống Hội thánh được bảo toàn trong sự hiệp một và ngọt ngào—cc. 12-15; La. 12:4-5, 18; 14:19; Hê. 12:14.
 4. Hòa bình phân xử của Christ là Christ vận hành trong chúng ta để thực hiện sự cai trị của Ngài trên chúng ta, để nói lời sau cùng và đưa ra quyết định tối hậu—đc. Ês. 9:6-7.
 5. Nếu ở dưới sự cai trị của sự hòa bình đã ngụ ngai của Christ, chúng ta sẽ không xúc phạm người khác hay làm thiệt hại họ; trái lại, bởi ân điển của Chúa và với sự bình an của Ngài, chúng ta sẽ cung ứng sự sống cho người khác.
 6. Trong nếp sống Hội thánh, chúng ta cần ở trong sự hòa bình trong mọi sự, trong mọi cách và với mọi người; vì điều này, chúng ta cần Chúa của sự

binh an lien tục ban binh an cho chúng ta trong mọi cách—Hê. 12:14; 1 Tê.
5:13; 2 Tê. 3:16; La. 12:18; 14:19; Mác 9:50; 2 Ti. 2:22; Gia. 3:18; Mat. 5:9.